

РЕШЕНИЕ

№ 3857

гр. София, 05.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11252** по описа за **2024** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на К. Б. Г., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], ет.1, ап.3, срещу Решение № 2320 от 17.05.2024 г. по нахд № 2440/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 97-и състав, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) серия К № 7244313, издаден от СДВР, относно наложено на касаторката на основание чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв. за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В касационната жалба се релевират доводи за неправилност на обжалваното решение, като постановено при неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че в АУАН и НП не е посочен модел на АТСС, с което е установено нарушението, като негов съществен елемент. При връчването на ЕФ на нарушителя не бил предоставен снимков материал, за да прецени дали в конкретната ситуация и време не са се движели и други МПС, чиято скорост да бъде засечена. Не било посочено мястото на контрол на пътя, както и отстоянието на същото до пътен знак, сочещ навлизане в територията на населено място. Не били описани в пълнота всички елементи от фактическия състав на нарушението и

обстоятелствата, при които е извършено, което накърнявало правото на защита на уличеното лице. Поддържа се нарушение на чл.189, ал.4-11 от ЗДвП, тъй като липсвали данни за установяване и заснето в отсъствието на контролен орган съобразно легалната дефиниция на пар.б, т.65 от ДР на ЗДвП. Извежда се извод, че процесното нарушение следвало да бъде санкционирано с наказателно постановление (НП), а не посредством електронен фиш. Визира се, че в ежедневната форма за отчет от 23.03.2023 г. е посочено, че са съставени нула фишове и АУАН, поради което не било доказано извършено нарушение. Изложените множество нарушения на процесуалните правила били съществени и обуславяли отмяната на ЕФ. Претендира се касационната инстанция да отмени обжалваното решение на СРС и да постанови друго такова, с което да отмени електронния фиш.

Ответникът по касация СДВР оспорва касационната жалба чрез юрк. М.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, X.-ти Касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Въззивният съд е приел от фактическа страна, че на 23.03.2023 г., в 11:24 ч., в [населено място], по [улица]до № 271, с посока на движение от [населено място] към [населено място] с мобилна система за видеоконтрол „CORDON M2“ с радар № MD1195, била засечена скорост на движение на МПС марка и модел „Шевролет Авео“ с рег. [рег.номер на МПС] от 88 км/ч (след отчитане на допустима грешка в полеви условия) при ограничение на скоростта от 50 км/ч в населено място, т.е. превишение на скоростта от 38 км/ч. Автоматизираното техническо средство „CORDON M2“ и по-конкретно радар №MD 1195 е преминало периодична техническа проверка на 14.03.2023 г., като срокът на валидност на проверката е една година.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел от правна страна, че при съставянето на ЕФ не са допуснати съществени процесуални нарушения и същият съответства на формата по чл.189, ал.4 от ЗДвП. Противно на твърденията на наказаното лице, в процесния ЕФ ясно било посочено в какво се изразява нарушението и съответстващата му правна квалификация, недвусмислено се извеждало ограничението на скоростта в процесния пътен участък, скоростта на движение на лекия автомобил, както и идентификационният номер на техническото средство, с което е установена скоростта на движение. Районният съд е извел извод, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че извършването на процесното административно нарушение е установено и заснето с автоматизирано техническо средство „CORDON M2“ с радар № MD 1195, което представлява мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение. Според приложения снимков материал на разположението на уреда се установявало, че същият не е бил прикрепен към служебен автомобил, а е бил разположен на пътното платно. Разпечатката от заснетото превозно средство, с дата, час, засечената скорост

на движение и регистрационния номер на автомобила представлявали годно доказателствено средство, изготвено по предвидения в закона ред. От доказателствената съвкупност по делото се установявало, че процесното автоматизирано техническо средство е от одобрен и вписан в регистъра тип, нарушението е констатирано в срока на одобряване на типа, след като конкретното техническо средство е преминало през надлежна първоначална и последваща периодична проверка, така, че да не възниква съмнение, че посредством него е заснета действителната дата, час и скорост на движение на автомобила. Районният съд е приел, че към момента на твърдяното нарушение, не само стационарните, но и мобилните технически средства могат да бъдат използвани за установяване на нарушения, които да бъдат санкционирани чрез издаване на електронен фиш. Посочил е, че дори да се приеме тезата на жалбоподателя, че АТСС е било монтирано в служебен автомобил, то след като същият не е бил в движение по време на заснемането, то отново е допустимо издаването на ЕФ за констатираното нарушение. Присъствието или отсъствието на контролен орган по никакъв начин не оказвало въздействие върху точността и обективността на установяване и заснемане на нарушението, тъй като измерването и регистрирането на скоростта и записа на доказателствения видеоматериал се извършвали напълно автоматично.

Във връзка с възраженията на жалбоподателя районният съд изрично е отбелязал, че към датата на нарушението ЗДвП не предвижда задължение за обозначението на техническо средство за регулиране на скоростта, тъй като със ЗИД на ЗДвП, обн. в ДВ. Бр. 54/2017 г. е отменена разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 8 ЗДвП, налагаща задължение на контролните органи да обозначават чрез поставяне на пътни знаци, да оповестяват в средствата за масово осведомяване или на интернет страницата на Министерството на вътрешните работи участъка от пътя, на който се осъществява контрол по спазването на правилата за движение чрез автоматизирани технически средства или системи (АТСС).

С оглед отмяната на разпоредбата на чл. 7 от Наредба № 81213-532 за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (с ДВ, бр. 6 от 2018 г., в сила от 16.01.2018 г.), която създава задължение за обозначаване на техническото средство, за извършеното и заснето на 23.03.2023 г., за нарушението не съществувало задължение за поставяне на знак Е24 от контролните органи.

В заключение, решаващият съд е приел, че по безспорен начин въз основа на събраните и кредитирани доказателства по делото се установява, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл.21,ал.1 от ЗДвП, тъй като е превишил ограничението на скоростта в населено място от 50 км/ч. От субективна страна нарушението е осъществено при форма на вина пряк умисъл, тъй като жалбоподателят като правоспособен водач е следвало да съобрази поведението си с изискванията на закона и да се движи с разрешената за пътния участък скорост. Като съответна на установеното нарушение е възприета санкционната разпоредба на чл. 182, ал.1, т.4 от ЗДвП, предвиждаща глоба в размер на 400 лв. Предвид императивната забрана на чл.189з от ЗДвП е отречена маловажност на нарушението по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

Обжалваното решение на СРС е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в

съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Административен съд – София град не установи при постановяване на решението, районният съд да е допуснал съществени процесуални нарушения. Обжалваното решение е постановено след извършване на цялостна проверка за законосъобразност на издадения електронен фиш. Фактичестката обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени доказателства и веществени доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правнорелевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това.

Правилен е изводът на решаващия съд, че обжалваният правораздавателен акт е издаден при наличие на условията, визирани в чл.189, ал.4 от ЗДвП и съдържа изискуемите в същата разпоредба реквизити. Процесният ЕФ серия К № 7244313 на СДВР съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението (СДВР), мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на МПС, неговия собственика, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Както правилно е приел решаващият съд описанието на нарушението съдържа всички обстоятелства от значение за отговорността - място, време, изпълнително деяние и неговите обективни характеристики, включително данните за скоростта и техническото средство, с което е установена, като обемът на информацията в пълна степен позволява на нарушителя да разбере административното обвинение, поради което не е допусната твърдяното от касатора накърняване на правото му на защита. Действително, както сочи касаторът, в ЕФ не са указани срокът или реда за обжалването му, но това не е довело до ограничаване правата на жалбоподателя да атакува същия пред съд, както обосновано е приел СРС.

Правилен районният съд е приел, че нито специалният закон - ЗДвП, нито общите правила на ЗАНН, предвиждат наред със санкционния акт - ЕФ или НП, на нарушителя да се връчват и доказателствата, в частност снимков материал, от които се установява нарушението. Правото на защита на санкционираното лице надлежно е охранено в хода на съдебното производство, в което жалбоподателят се е запознал с цялата административнонаказателно преписка. Към момента на твърдяното нарушение, не само стационарните, но и мобилните технически средства могат да бъдат използвани за установяване на нарушения, които да бъдат санкционирани чрез издаване на електронен фиш, поради което не намират основание в закона твърденията на касатора, че установеното нарушение е следвало да бъде санкционирано с наказателно постановление, а не посредством електронен фиш.

Противно на твърденията в касационната жалба, в процесния ЕФ са посочени достатъчно данни, индивидуализиращи АТСС и позволяващи да се извърши проверка на неговата техническа годност към датата на заснемане. В административнонаказателната преписка се съдържа снимка към ЕФ серия К №

7244313 от 27.03.2023 г. (когато е изготвена разпечатката от електронната система), в която са конкретизирани: дата на нарушението 23.03.2023 г., рег.номер на автомобила СО 6092 ВМ (ясно видим на приложената снимка), конкретното място на извършване на нарушението, установено от СДВР и идентификационен номер на уреда, с който то е установено: МД 1195. Снимката съдържа данни за точните координати на извършеното нарушение, измерена скорост 91 км/ч при ограничение от 50 км/ч, измерена с посока на приближаване.

Правилно при тези данни по преписката районният съд е приел, че мястото на нарушението ясно и недвусмислено е конкретизирано чрез посочването: [улица], с посока от [населено място] към [населено място]. Посоченият адрес на намира в [населено място], изрично посочено в ЕФ, което недвусмислено определя мястото на извършване на нарушението като такова в населено място.

Обосновани са и констатациите на решаващия съд, че от доказателствената съвкупност по делото безспорно се установява, че процесното АТСС е от одобрен и вписан в регистъра тип, нарушението е констатирано в срока на одобряване на типа след като конкретното техническо средство е преминало през надлежна първоначална и последваща периодична проверка и не възниква съмнение, че посредством него е заснета действителната дата, час и скорост на движение на автомобила. Същите се основават на протокол от проверка № 020-СГ-ИСИС от 14.03.2023 г. на Български институт по метрология (БИМ) - – Главна дирекция „Мерки и измервателни уреди“ относно периодична проверка на автоматизирано средство № МД 1195, при която е установено съответствие с одобрения вид. Представени са преглед от БИМ на вписан тип средство за измерване с дата на вписване 06.07.2018 г. и срок на валидност до 13.06.2027 г., както и Решение за одобрение на типа на уреда за измерване, издадено на 13.06.2017 г. от БИМ на Република Х. със срок на валидност от 10 години, относно първоначално одобрение на използваното средство за измерване CORDON. Обосновано при тези данни СРС е приел, че техническото средство е технически годно и изготвените от него снимки са годно вещественно доказателствено средство съгласно чл.189, ал.15 от ЗДвП.

Съгласно чл.10, ал.1 и чл.11, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за използваното мобилно АТСС е съставен протокол рег. № 4332р-20226 от 24.03.2023 г. на СДВР, в който е отразен и типът на техническото средство, а именно “CORDON” № МД 1195. В протокола за използване на АТСС на 23.03.2023 г. изрично е отбелязано мястото на контрол на скоростта в [населено място], [улица], с посока на движение от [населено място] към [населено място], при липса на ограничение на скоростта с пътен знак, а при общо ограничение на скоростта за населено място от 50 км/ч (с. В.). Посочено е, че се касае за стационарен режим на измерване на приближаващи ППС, с начало на работа в 10:00 часа и край на работа на АТСС в 12:00 часа, които съвпадат с часа на установяване на процесното нарушение, вкл. и установените нарушения от № 6892880 до № 6903791, общо 45 на брой. При тези данни по делото следва да се споделят като правилни изводите на СРС, че единствено поради некоректното посочване в ежедневна форма за отчет, съставена от Н. М. на 23.03.2023 г. като част от наряд със служебно МПС рег. [рег.номер на МПС], че при използването на процесното АТСС за периода от 10:00 часа до 12:30 часа не са съставени АУАН и фишове, не води до извод за допуснати процесуални нарушения или недоказаност на процесното нарушение. Обосновано СРС е приел, че доказателствената съвкупност по делото навежда на категоричен и несъмнен извод за

доказаност на вмененото нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

На приложената в преписката снимка ясно е разпознаваем номерът на процесното ППС, при пълно съвпадение на посочените в ЕФ дата и място на извършване на нарушението и съвпадащи реквизити за осъщественото измерване на скоростта с АТСС модел CORDON M2 № MD1195 по протокола за използване на техническото средство, съставен по образец на Наредба № 8121-532/2015 г. На приложения снимков материал не е видим друг автомобил в лентата за движение на приближаващите към АТСС пътни превозни средства, за да възникват съмнения, че не е засечена правилно скоростта именно на МПС с рег. [рег.номер на МПС] . На приложената снимка е отбелязана измерената скорост на движение на автомобила, собственост на жалбоподателя, която е 91 км/ч, в който случай е допустима грешка при измерването от +/- 3 км/ч. С оглед на изложеното се потвърждава отбелязаната в ЕФ скорост от 88 км/ч, с което е съобразен толерант от +/- 3 км/ч, респ. превишение с 38 км/ч. Както правилно е отбелязал СРС същото е съставомерно по чл.21, ал.1 от ЗДвП и наказуемо съгласно чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП.

Изцяло споделими са коректните и пространни доводи на районния съд, че посоченото в ежедневната форма на отчет, че полицейският наряд е ползвал служебно МПС по време на своята смяна, не обуславя извод, че процесното АТСС е било монтирано в автомобила или е било използвано при негово движение. В преписката се съдържа снимка на разположение на АТСС на контролирания пътен участък, видно от която същото е било монтирано на триножник до пътното платно. Касае се за хипотеза по пар.6, т.65, б. „б“, предл. 2 от ДР на ЗДвП, а именно – за временно разположено на участък от пътя мобилно АТСС, установяващо нарушение в присъствието на контролен орган, който обаче поставя единствено начало и край на работния процес. Констатираната от СРС очевидна техническа грешка в Протокол рег. № 4332р-20226 от 24.03.2023 г. относно посочен регистрационен номер на служебен автомобил, който се вписва само когато АТСС е било монтирано в него, правилно е възприета като необосноваваща на самостоятелно основание отмяна на ЕФ. Дори и АТСС да е било разположено в автомобила (в който случай не е дължимо изготвянето на снимка на същото по аргумент от чл. 10, ал. 3 от Наредба № 81213532/12.05.2015 г.), то отново не е допуснато нарушение, обуславящо отмяна на ЕФ, тъй като недопустимо е санкционирането посредством ЕФ единствено ако е осъществен контрол с мобилно АТСС във време на движение (чл. 11, ал.2 от Наредбата), а в случая се установява, че служебният автомобил е бил позициониран на мястото на контрол за период от 2 часа.

Предвид всичко изложено настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Не са налице релевираните в касационната жалба касационни основания за отмяната му, поради което и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал.4 и ал. 5 от ЗАНН, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника по касация следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер от 80 лева, изрично поискано от юрк. М. в о.с.з. на 24.01.2025 г. и в писмени бележки от същата дата.

Мотивиран от горното, Административен съд – София град, XVIII-ти Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 2320 от 17.05.2024 г. по нахд № 2440/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97-и състав.

ОСЪЖДА К. Б. Г., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], ет.1, ап.3, да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи на основание чл.63д, ал.4 и ал.5 от ЗАНН юрисконсултското възнаграждение в размер от 80 лева. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.